

Slavko Jendričko

NE ZNAM TREBAM LI SE BRINUTI

ZEMLJA U SNU

U zaleđenom prizoru zavoli noć, kamin, sjenu, u njima samoću upaljene zvijezde; djetlić ne zna godišnje doba, vani sve dublje kuca u stablo kruške, ne uspijeva izvući med kojim gnojimo voćnjak; stani, kažem mu, spavaj, naspavaj se s nama s korijenjem dok zemlju u snu ne rasvijetli toplina duša.

COMMEDIA DELL'ARTE NA BALKONU U ZAVRTNIČKOJ

Sjedimo na balkonu na kojem više ne rastu zli jastrebovi krici u perfektu više ni riječi ne mogu počinuti nepopravljiv prijestup dovoljno smo ostarjeli za igru u kojoj me možeš voditi na uzici vezanoj na klimavom mliječnom zubu; bit će to veličanstven humoristički prizor nakon kojeg noćas zgrada ni bilo tko u njoj osim mliječne djece neće moći zaspati od silne trešnje smijehom.

METODA ZASTRAŠIVANJA POTENCIJALNIH POBUNJENIKA

(Napisano temeljem pročitaneog teksta u *The Guardian*-u o afričkom diktatoru)

Na gozbi tresu se generalske odore s puno odličja samo vrhovnik jede na suncu ispečeno lavlje srce.

SEZONSKA OVČAREVA OSAMLJENOST U VISINI

Riječi silaze blago mirišući snježnim zvucima s planine u runima ovaca Na drugu stranu pristigli su posve nježno rječiti snježni mirisi s Alpa; Oni su već obrstili ljetna srca cvijeća sve spasonosne posljednje travke Nisam sam, imam svjedoka pastira: kaže, nisam pio mlijeko divokoza Ispaćen drhtavicom u glasu kojim je rastrojen tepao odsutnoj djeci ženi Prijateljima u dolini koju nije mogao vidjeti poklopljenu maglom daljine.

TRAGIČNA SMRT PJESNIKA ROĐENOG U BLINJSKOM KUTU

Ujutro iz nekog haustora odvozi te žuto vozilo hitne pomoći s ohlađenim crnim šamanskim riječima poput tog siječanjskog jutra tvrdim poput korice leda ne može ih ugrijati ni tvoj vatirani Pariz niti moja sva stara proljeća u dahu moderne Evrope; ona opet skuplja metalnu svjetlost za novi Veliki rat buncajući munje bježi iz posljednjeg dječjački hrabrog sna u noćne brojeve projektila smrti.

TIGROVE NESTVARNE DJEVOJČICE MARIJE ČUDINE

Marija, nismo sami nagnuti nad provalijom svijeta; vrtimo se riječima u svemiru u školjkama ušiju trpeći živo more poput nježnog logora u kojem se skućio život u godinama nakon što te je ogrebao Tigar iz tebe je kapalo slatko kao iz smokvi sve dalje u plamenu na pučini dok nisi pišući porodila dvije nikad začete sestre.